

der har været tale om en overtrædelse af den højst tilladte hastighed med 100%.

Førerretsfrakendelse kan ligeledes ske, når hastigheden ikke har været dobbelt så høj som den tilladte hastighed. Det gælder ud over i gentagelsestilfælde navnlig i situationer, hvor forekomst af konkret fare, ulempe samt vej- og oversigtsforhold indgår i vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt førerretten skal frakendes.

Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren som hovedregel aflægge en orienterende køreprøve, og førerretten inddrages, såfremt prøven ikke består, eller såfremt den pågældende undlader at medvirke til en sådan.

For at give bilisterne et klart signal om, at hastighedsovertrædelser er uacceptable, og da disse fortsat er skyld i alt for mange alvorlige færdselsulykker, skærpes bestemmelsen, således at førerretten allerede frakendes (betinget) ved hastighedsovertrædelser på mere end 70%.

3. Generhvervelsesordningen i færdselslovens § 132, stk. 2

Bestemmelsen i færdselslovens § 132, stk. 2, om generhvervelse af førerretten før tiden i tilfælde af spiritus- eller promillekørsel, der har rod i et reelt alkoholmisbrug, indsattes i færdselsloven ved lov nr. 278 af 8. maj 1991. Bestemmelsen, der således alene kan finde anvendelse i spiritussager, var et led i en forstærket indsats mod alkoholmisbrug.

I forbindelse med vedtagelsen blev det bestemt, at generhvervelsesordningen i færdselslovens § 132, stk. 2, skulle fungere i en 5-årig forsøgsperiode og herefter tages op til revision i folketingsåret 1996-97.

Center for Rusmiddelforskning ved Århus Universitet har med henblik herpå for Trafikministeriet gennemført en evaluering af generhvervelsesordningens positive og/eller negative færdselssikkerhedsmæssige effekter.

På baggrund af indberetninger fra 50 af landets 54 politikredse om i alt 633 personer, der ved en domstolsafgørelse har fået gengivet førerretten i medfør af færdselslovens § 132, stk. 2, viser undersøgelsen, at ud af de af undersøgelsen omfattede personer er 45 blevet dømt eller sigtet for overtrædelse af færdselslovens bestemmelser om spiritus- eller promillekørsel, efter at de har fået gengivet førerretten.

Dette svarer til 7,1 % recidivtilfælde over en gennemsnitlig periode på 1,8 år (ca. 1 år og 9½ måned). Sammenlignet med tilsvarende undersøgelser i Sverige og Norge er der tale om en relativ lav recidivprocent i Danmark, selv om det er forbundet med betydelig usikkerhed at foretage sammenligninger af de tre undersøgelses resultater.

På baggrund af summen af disse undersøgelser er det sandsynligt, at generhvervelsesordningen i færdselslovens § 132, stk. 2, har resulteret i en reduktion i omfanget af kørsel i spiritus- og promillepåvirket tilstand, også efter at den kontrollerende behandling for alkoholmisbrug er ophørt.

Med hensyn til spørgsmålet om generhvervelsesordningens færdselssikkerhedsmæssige konsekvenser kan det ud fra aldersfordelingen blandt de undersøgte 633 personer konkluderes, at ordningen kun i yderst begrænset omfang omfatter gruppen af 18-24-årige mænd, som ifølge andre undersøgelser udgør den farligste gruppe blandt spiritusbilisterne. På den baggrund er ordningens positive færdselssikkerhedsmæssige konsekvenser begrænsede.

For de undersøgte personer foreligger der rapporter om seks færdselsulykker, der er sket, efter at førerretten er generhvervet efter lovens § 132, stk. 2. Af de seks ulykker er de to sket i det tidsrum, hvor førerne ellers ikke skulle have haft førerret, hvis ikke generhvervelsesordningen var bragt i anvendelse. Disse to ulykker kan i absolut forstand siges at være den hidtil registrerede omkostning ved generhvervelsesordningen. De nævnte tal vedrørende ulykker og ulykkernes konsekvenser er dog for små til, at der på dette grundlag kan fremlægges en sikker statistisk funderet vurdering af generhvervelsesordningens færdselssikkerhedsmæssige konsekvenser.

Sammenfattende viser den foretagne undersøgelse, at det tyder på, at generhvervelsesordningen har haft positive færdselssikkerhedsmæssige konsekvenser, og der er ikke fremdraget forhold, der tyder på, at generhvervelsesordningen har haft negative færdselssikkerhedsmæssige konsekvenser, eller forhold, der ud fra et trafikikkerhedsmæssigt synspunkt taler imod, at generhvervelsesordningen gøres permanent.

Imod at tillægge undersøgelsens resultater for stor vægt taler, at undersøgelsen ikke har omfattet en kontrolgruppe med tilsvarende domme, men uden behandling. Der foreligger heller ingen opgørelse over, hvor mange og hvilke personer, som fik domme, der faldt ind under bestemmelsen i lovens § 132, stk. 2, men som ikke gjorde brug af behandlingstilbuddet.

Ved forslaget lægges der endvidere op til en lempelse af de tidsmæssige betingelser for at rejse en generhvervelses sag efter lovens § 132, stk. 2, således at ordningen, som hidtil har været forbeholdt førerretsfrakendelser på mindst 3 år og højst 10 år, udvides til at omfatte førerretsfrakendelser på 2 år og 2½ år samt frakendelser for bestandig.

Endelig lempes kravet til perioden af den afvæningsbehandling, som er en forudsætning for gener-